

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašířkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobce JUDr. P.Z.**, bytem ..., *zastoupeného Mgr. Markem Dejmkem, advokátem se sídlem Perlová 7, Plzeň*, **proti žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2016, čj. DSH/3377/16,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2016, čj. DSH/3377/16, a rozhodnutí Městského úřadu Blovice ze dne 4. 1. 2016, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, s e z r u š u j í a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,- Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Dejmk, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22.3.2016, čj. DSH/3377/16, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Blovice ze dne 4.1.2016, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, jímž byl opraven výrok rozhodnutí Městského úřadu Blovice ze dne 13.11.2013, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša. Žalobce navrhoval zrušení i prvostupňového rozhodnutí a požadoval, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

Dne 13.11.2013 vydal Městský úřad Blovice rozhodnutí čj. 11632/2011/D-6/SVV/Ša, kterým rozhodl o žádosti žalobce ze dne 12.11.2013 o upuštění od výkonu zbytku sankce zákazu činnosti, a současně o žádosti o navrácení řidičského oprávnění dle § 102 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) – (*dále jen „zákon o silničním provozu“*) tak, že žádosti vyhověl.

Žalovaný vydal sdělení ze dne 3.12.2015, čj. DSH/14269/15, kterým konstatoval uplynutí lhůty k přezkumnému řízení uvedeného rozhodnutí Městského úřadu Blovice a dále stanovil Městskému úřadu Blovice povinnost vydat opravné rozhodnutí, kterým bude opraven výrok rozhodnutí ze dne 3.12.2015, čj. DSH/14269/15.

Městský úřad Blovice vydal rozhodnutí (nikoliv opravné) ze dne 4.1.2016, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, kterým výrok rozhodnutí ze dne 13.11.2013, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša neopravil, ale změnil tak, že z výroku rozhodnutí vypustil, že se vyhovuje žádosti ve smyslu ust. § 102 zák. č. 361/2000 o provozu na pozemních komunikacích.

V odvolání proti rozhodnutí ze dne 4.1.2016, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, žalobce namítal, že napadené rozhodnutí odporuje správnímu řádu, neboť původní rozhodnutí, které bylo opravováno, bylo vydáno v souladu se zákonem a neobsahuje žádné písařské chyby či nesprávnosti a nebyl tak žádný zákonný důvod jej opravovat. Namítal, že Městský úřad Blovice nebyl oprávněn přistoupit k opravě rozhodnutí, když se fakticky nejedná o opravu písařské chyby, nýbrž o změnu rozhodnutí, neboť vypuštěním předmětné pasáže dochází ke změně významu výrokové části rozhodnutí. Původní rozhodnutí vyhovělo žádosti o navrácení řidičského oprávnění dle § 102 zákona o silničním provozu a Městský úřad Blovice tedy rozhodoval o tom, aby žalobci bylo navráceno i řidičské oprávnění, o jehož navrácení žádal dne 12.11.2013. Předmětná změna rozhodnutí má za následek, že je účastníkovi sice vyhověno v žádosti o předčasném zániku zákazu činnosti, avšak již mu není vysloven souhlas s žádostí o vrácení řidičského oprávnění dle § 102 zákona o silničním provozu. Rozhodnutí Městského úřadu Blovice, které se zcela zjevně týká výrokové části původního rozhodnutí, nebylo vydáno v zákonné lhůtě dle § 71 odst. 3 správního řádu.

Žalovaný odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí ze dne 4.1.2016, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, potvrdil s odůvodněním, že slovní spojení ve znění: „*rozhodl ve smyslu ust. § 102 zák. č. 361/2000 o provozu na pozemních komunikacích s odkazem na ustanovení...*“ bylo písařskou chybou způsobenou kopírováním vzorového rozhodnutí a jeho přepisem, kdy přehlédnutím ve výrokové části omylem zůstalo předmětné slovní spojení, ačkoli toto zde uvedeno být nemělo, neboť podle § 102 téhož zákona nebylo a nemohlo být v dané věci rozhodováno, a dále s odůvodněním, že Městský úřad Blovice nebyl místně příslušným správním orgánem, který by odvolateli mohl vrátit řidičské oprávnění (tím je Magistrát města Plzně).

Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů označil žalobce za nesprávná, spočívají na nesprávném právním posouzení věci, pro nedostatek odůvodnění nepřezkoumatelná a jejich vydání předcházelo porušení zákona.

S odkazem na ustanovení § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen „správní řád“*) žalobce namítal, že správní orgány nesprávně posoudily význam zjevné (zřejmé) nesprávnosti. K tomu žalobce citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19.12.2014, čj. 8 Afs 74/2013-37: *„Za zjevnou nesprávnost může být považována pouze chyba, ke které došlo zjevným a okamžitým selháním v duševní a mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti bylo rozhodnutí vyhlášeno či vyhotoveno, a která je každému zřejmá. Zřejmost takové nesprávnosti vyplývá především z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně i z jiných souvislostí. K postupu podle § 70 správního řádu je možné se uchýlit pouze v případě výskytu méně závažné zjevné nesprávnosti, jejíž opravou nedojde ke změně vlastních skutkových zjištění či provedeního právního hodnocení, tj. ke změně vlastního obsahu správního rozhodnutí. Institut opravy zřejmých nesprávností podle § 70 správního řádu nemůže sloužit k dodatečnému upřesnění popisu skutku v rozhodnutí o jiném správním deliktu a odstranění věcné nepřesnosti obsahového charakteru.“*

Dle žalobce je v daném případě zcela zjevné, že nedošlo k opravě jakési nevýznamné či drobné písařské chyby, ale došlo ke změně obsahu správního rozhodnutí, neboť vypuštěním výroku *„rozhodl ve smyslu ust. §102 zák. č. 361/2000 o provozu na pozemních komunikacích s odkazem na ustanovení...“*, kterému předchází věta *„na podkladě Vaší žádosti ze dne 12.11.2013 o vrácení řidičského průkazu po uplynutí poloviny doby sankce“*, a na který navazuje výrok *„Vašemu návrhu se vyhovuje“* dochází k naprosto zásadní změně rozsahu původního rozhodnutí a důsledkům takového rozhodnutí.

Opravným rozhodnutím nemůže být žádným způsobem jakkoliv zasahováno do posouzení věci samé (odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.12.2014, čj. 4 As 190/2014-87). Skutečnost, že by orgán prvního stupně v původním rozhodnutí nerozhodoval o žádosti o navrácení řidičského oprávnění ve smyslu § 102 zákona o silničním provozu nesvědčí ani odůvodnění rozhodnutí. Naopak z odůvodnění plyne, že správní orgán žádost žalobce posoudil a neshledal důvody žádosti nevyhovět, popř. vyhovět ji jen z části týkající se jen prominutí zbytku trestu (to odůvodnění neobsahuje). Opravné rozhodnutí vydané podle § 70 správního řádu, nemůže mít vliv na práva nabytá v dobré víře, a zásahem do textu rozhodnutí, provedeným opravným rozhodnutím, tak nelze měnit obsah původního rozhodnutí. Pokud by správní orgán opravným rozhodnutím podle § 70 správního řádu měnil obsah svého dříve vydaného rozhodnutí, nezbylo by, než v rámci následného přezkumu takové opravné rozhodnutí zrušit pro nezákonnost, neboť jiné vady rozhodnutí než ty, které naplňují hypotézu § 70 správního řádu, lze napravit výhradně cestou řádných či mimořádných opravných prostředků, popř. v rámci soudního přezkumu (odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 95/2013-35). Ke zrušení nebo změně původního rozhodnutí však nedošlo na základě ani řádných, ani mimořádných opravných prostředků, popř. v rámci soudního přezkumu. Změnou původního rozhodnutí, kterým bylo vyhověno žádosti o navrácení řidičského oprávnění tak dochází k tomu, že žalobci je toto právo nezákonně odnímáno nezákonným postupem.

Krom uvedeného měl žalobce za to, že opravné rozhodnutí je třeba jako opravné rozhodnutí též označit. Rozhodnutí prvoinstančního orgánu přitom není označeno jako opravné rozhodnutí. Dle žalobce neobstojí ani argument žalovaného, že k rozhodnutí o žádosti o vrácení řidičského oprávnění ve smyslu § 102 zákona o silničním provozu, které

Městský úřad Blovice vyhověl, byl místně příslušný jiný správní orgán. Dle § 12 správního řádu dojde-li podání správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil (dále jen „podatel“). Má-li správní orgán, jemuž bylo podání postoupeno, za to, že není věcně nebo místně příslušný, může je usnesením postoupit dalšímu správnímu orgánu nebo vrátit jen se souhlasem svého nadřízeného správního orgánu. Pokud správní orgán (Městský úřad Blovice) žádost žalobce nepostoupil a sám o věci rozhodl, pak takový postup neodůvodňuje vydání opravného rozhodnutí. Nabylo-li takové rozhodnutí, byť vydané nepřislušným orgánem, právní moci a žalobce nabyt na základě takového rozhodnutí v dobré víře právo (řidičské oprávnění), nelze mu takové právo odejmout opravným rozhodnutím dle § 70 správního řádu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný setrval na své argumentaci a navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že v rámci opravy vypuštěná část textu ve výroku původního rozhodnutí Městského úřadu Blovice o žádosti žalobce byla písařskou chybou způsobenou kopírováním vzorového rozhodnutí a jeho přepisem, kdy přehlédnutím této části textu ve výroku omylem zůstala tato pasáž, ačkoli neměla být ve výroku rozhodnutí obsažena, neboť podle § 102 téhož zákona nebylo a ani nemohlo být v dané věci rozhodováno, neboť Městský úřad Blovice nebyl místně příslušným správním orgánem tak, aby mohl žalobci vrátit řidičské oprávnění. Upozornil, že žalobce navrhuje zrušení i prvostupňového rozhodnutí jen v textu žaloby, nikoli v žalobním návrhu.

Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Žaloba je důvodná.

Právní hodnocení

Mezi účastníky je sporné, zda oprava výroku rozhodnutí ze dne 13.11.2013, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, provedená Městským úřadem Blovice usnesením ze dne 4.1.2016, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, byla provedena v souladu s § 70 správního řádu.

Podle § 70 správního řádu: „*Opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí.*

Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.“

K citovanému ustanovení již existuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu. Rozsudky Nejvyššího správního soudu zde citované jsou dostupné na www.nssoud.cz. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25.2.2009, čj. 1 As 112/2008–56, vyplývá, že „opravné rozhodnutí vydané podle § 70 správního řádu, kterým se opravují zřejmé nesprávnosti ve výroku rozhodnutí, má hmotněprávní účinky. Nemělo by však mít vliv na práva nabytá v dobré víře, neboť zásahem do textu rozhodnutí nelze měnit jeho obsah, nejedná se o opravný prostředek ani o nové rozhodnutí. (...) Jiné vady rozhodnutí, které nenaplní hypotézu § 70 správního řádu, lze napravit jen cestou řádných či mimořádných opravných prostředků, mohou být též předmětem soudního přezkumu.“ Na tento názor navázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31.3.2010, čj. 1 Afs 58/2009–541, publikovaném pod č. 2119/2010 Sb. NSS, kde konstatoval: „*Institut opravy zřejmých nesprávností v písemném odůvodnění rozhodnutí podle § 70 správního řádu lze aplikovat pouze na zjevné omyly ohledně údajů, které jsou však dostatečně podloženy zjištěními prokazujícími jejich správné znění. S odkazem na toto ustanovení nelze naopak měnit vlastní skutková zjištění či jejich již provedené právní hodnocení, na jejichž základě bylo ve věci rozhodnuto. Není tedy možné, aby se s odkazem na uvedené ustanovení měnil obsah rozhodnutí. Takový postup by nasvědčoval libovůli rozhodování správního orgánu a byl by jednoznačně v rozporu s principem právní jistoty (obdobně viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2003, sp. zn. II. ÚS 237/02, N 38/29 SbNU 327). Tento institut tak umožňuje jen odstraňování chyb, kterých se dopustil správní orgán ve vydaných rozhodnutích, tedy opravy různých méně významných překlepů a zkomolenin, opravy dat a rodných čísel, ale také opravy početních chyb. Opravným rozhodnutím (usnesením) však nemůže dojít ke změně vlastních, opravovaných rozhodnutím stanovených, práv a povinností.*“ K obdobným závěrům dospěl Nejvyšší správní soud i v rozsudcích ze dne 14.2.2008, čj. 7 Afs 42/2007– 42 a ze dne 22.2.2011, čj. 2 Afs 36/2010-58 (v nichž se sice zabýval institutem opravy zřejmých omylů a nesprávností podle § 56 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, příslušné závěry však lze s ohledem na podobnost obou institutů obdobně použít i v e s právním řízení), nebo v rozsudku ze dne 19.12.2013, čj. 4 As 95/2013–35.

Z uvedené judikatury jednoznačně plyne, že postupem podle § 70 správního řádu nelze měnit materiální obsah rozhodnutí, resp. jeho skutkové či právní závěry. Citované ustanovení tak lze aplikovat pouze v případech chyb patrných na první pohled, jež nevzbuzují reálné pochybnosti o věcné správnosti uvedených údajů a jsou zřejmé i osobám práva neznalým (např. ojedinělé chybné uvedení data vydání či čísla jedacího správního rozhodnutí).

V nyní posuzovaném případě vydal Městský úřad Blovice rozhodnutí ze dne 13.11.2013, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, kterým rozhodl o žádosti žalobce ze dne 12.11.2013. V rozhodnutí je uvedeno: „*Městský úřad Blovice, odbor správní a vnitřních věcí, příslušný k projednávání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích ve smyslu ustanovení § 124 odst. 5 písm. b) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů a na podkladě Vaší žádosti ze dne 12.11. 2013 o vrácení řidičského průkazu po uplynutí poloviny*

doby sankce zákazu činnosti řízení všech motorových vozidel uložené rozhodnutím Městského úřadu Blovice, odboru správního a vnitřních věcí ze dne 26.10.2011, sp. zn. MUBlov 11632/2011/D-56/SVV/Ša na dobu 6 měsíců se započítám ode nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku, tedy od 20.03.2012, rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 14.03.2012, č.j. DSH/3523/12 s právní mocí od 20.03.2012 a rozsudku Krajského soudu v Plzni sp. zn. 17A 16/2012 ze dne 30.08.2013 s právní mocí dne 10.10.2013 se započtením doby předběžného zadržení řidičského průkazu, tedy ode dne 18.07.2011 do 08.08.2011 rozhodl ve smyslu ustanovení § 102 zák. č. 361/2000 o provozu na pozemních komunikacích s odkazem na ustanovení § 14 odst. 3 a § 92 zák. č. 200/90 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů, že Vašemu návrhu vyhovuje a od zbytku trestu zákazu činnosti se upouští.“

V opravném rozhodnutí Městského úřadu Blovice ze dne 4.1.2016, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, kterým byla provedena oprava rozhodnutí ze dne 13.11.2013, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, je uvedeno: „Výrok rozhodnutí týkající se návrhu na upuštění od výkonu zbytku zákazu činnosti po uplynutí jeho poloviny ze dne 13.11.2013 pod č.j. 11632/2011/D-56/SVV/Ša se opravuje tak, že ve výroku rozhodnutí se z textu ve znění: (viz výše uvedené znění výroku rozhodnutí ze dne 13.11.2013, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša) vypouští slovní spojení § 102 zák. č. 361/2000 o provozu na pozemních komunikacích s odkazem na ustanovení. Ve zbytku zůstává rozhodnutí ze dne 13.11.2016, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, nezměněno.“

Tento postup odůvodnil Městský úřad Blovice v odůvodnění opravného rozhodnutí ze dne 4.1.2016, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, tím, že „při kopírování vzorového rozhodnutí a jeho přepisu do originálu rozhodnutí obsaženého ve spise došlo ve výroku rozhodnutí písařskou chybou k ponechání textu na odkaz na ustanovení § 102 zákona č. 361/2000 Sb., kdy tento odkaz ovšem neměl být v textu uveden a neměl být součástí výroku rozhodnutí.“ Zdůvodněno je, že se jedná o evidentní písařskou chybu, „kdy i z ustanovení zákona o silničním provozu a přestupkového zákona je patrné, že správní orgán, který uloží trest zákazu činnosti, je na základě žádosti oprávněn rozhodnout pouze o upuštění od výkonu zbytku zákazu činnosti (viz § 14 odst. 3 a § 92 přestupkového zákona) a poté následuje po podání žádosti u příslušného orgánu vedoucího registr řidičů další řízení o vrácení řidičského oprávnění, kde je rozhodováno v souladu s § 102 zákona o silničním provozu správním orgánem příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností dle místa trvalého bydliště žadatele.“ Dále je uvedeno, že žádost žalobce „lze rozdělit na dvě části, kdy nejprve žádal o upuštění od výkonu zbytku sankce zákazu činnosti a této jeho části žádosti zdejší správní orgán řádně vyhověl. Následně vdané žádosti (žalobce) žádal o vrácení řidičského průkazu, kdy této části žádosti ovšem nemohlo být a ani nebylo zdejším správním orgánem vyhověno, neboť zdejší správní orgán není k tomuto rozhodnutí věcně ani místně příslušný. Zdejší správní orgán uložil (žalobci) původním rozhodnutím mimo jiné trest zákazu činnosti a následně byl tedy příslušný k vydání rozhodnutí o upuštění od výkonu zbytku sankce zákazu činnosti v souladu s § 14 odst. 3 a § 92 přestupkového zákona. Z žádosti (žalobce) navíc není zřejmé, že by tento žádal o vrácení řidičského oprávnění a s ohledem na výše uvedené zdejší správní orgán rozhodl pouze o upuštění od výkonu zbytku sankce zákazu činnosti, když o vrácení řidičského oprávnění by zdejší správní orgán ani nebyl oprávněn rozhodnout. Zdejší správní orgán není místně ani věcně příslušný k rozhodnutí o vrácení řidičského

oprávnění, neboť o této žádosti podané žadatelem je příslušný rozhodnout správní orgán dle místa trvalého bydliště žadatele - v tomto případě tedy Magistrát města Plzně, odbor registru vozidel a řidičů. Z rozhodnutí vydaného zdejším správním orgánem je pak zcela jednoznačně patrné, že bylo rozhodnuto pouze o upuštění od výkonu zbytku sankce zákazu činnosti a nikoliv o vrácení řidičského oprávnění či řidičského průkazu, o kterém je možné rozhodnout až po podání příslušné žádosti podané žadatelem u příslušného orgánu vedoucího registru řidičů.“

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 22.3.2016, čj. DSH/3377/16 konstatoval, že Městský úřad Blovice rozhodl rozhodnutím ze dne 13.11.2013, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, o požadavku žalobce na upuštění od výkonu zbytku sankce zákazu činnosti ze dne 12.11.2013, kdy od výkonu zbytku sankce zákazu činnosti upustil. Rozhodnutí nabylo právní moci ke dni 15.11.2013. Na základě podnětu k přezkumu uvedeného rozhodnutí podaného dne 8.10.2015 Magistrátem města Plzně, se kterým byly zaslány podklady z řízení vedeného tímto správním orgánem, kde při ústním jednání žalobce namítal, že neřídil bez řidičského oprávnění, neboť mu bylo řidičské oprávnění vráceno rozhodnutím Městského úřadu Blovice, si žalovaný vyžádal vyjádření Městského úřadu Blovice k důvodům uplatnění § 102 zákona o silničním provozu ve výroku rozhodnutí ze dne 13.11.2013, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša. Dle vyjádření Městského úřadu Blovice žalovaný shledal, že „*ponechání odkazu na výše uvedené ustanovení v předmětném rozhodnutí bylo toliko písařskou chybou, kdy kopírováním a přepisováním vzorového rozhodnutí došlo omylem k ponechání tohoto odkazu ve výroku předmětného rozhodnutí*“. Žalovaný proto v postavení správního orgánu přezkumu vydal dne 3.12.2015 pod čj. DSH/14269/15, sdělení, kterým zkonstatoval uplynutí lhůt k přezkumnému řízení a stanovil Městskému úřadu Blovice povinnost vydat opravné rozhodnutí, kterým bude opraven výrok rozhodnutí ze dne 13.11.2013, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša.

V odvolání proti opravnému rozhodnutí Městského úřadu Blovice ze dne 4.1.2016, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, žalobce argumentoval obdobně jako nyní v žalobě a namítal nesprávnost postupu podle § 70 správního řádu.

Žalovaný odůvodnil zamítnutí odvolání tím, že bylo Městským úřadem Blovice rozhodováno „*toliko o upuštění od výkonu zbytku sankce zákazu činnosti nikoli o vrácení řidičského oprávnění, neboť o vrácení řidičského oprávnění odvolatel ani nežádal, tedy o takové žádosti ani nemohlo být rozhodováno.*“ Zopakoval vyjádření Městského úřadu Blovice, že slovní spojení: „*§ 102 zák. č. 361/2000 o provozu na pozemních komunikacích s odkazem na ustanovení*“ bylo písařskou chybou způsobenou kopírováním vzorového rozhodnutí a jeho přepisem, kdy přehlédnutím ve výrokové části omylem zůstalo předmětné slovní spojení, ačkoli toto zde uvedeno být nemělo, neboť podle § 102 téhož zákona nebylo a nemohlo být v dané věci rozhodováno. Vyjádření Městského úřadu Blovice označil žalovaný za logicky navazující na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, tedy že bylo rozhodováno toliko o upuštění od výkonu zbytku sankce zákazu činnosti. Tato vada byla napravena formou opravného rozhodnutí. Žalovaný konstatoval, že součástí žádosti žalobce „*označené jako žádost o upuštění od výkonu zákazu činnosti není žádný požadavek odvolatele na vrácení řidičského oprávnění, který by opodstatňoval jeho argumentaci týkající se toho, že o vrácení řidičského oprávnění v této žádosti žádal a v tomto, že mu bylo vyhověno*“. Jediné

o co žalobce žádal „a to i s odkazem na správná zákonná ustanovení (§ 92 odst. 1 a § 14 odst. 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů) bylo upuštění od výkonu zbytku sankce zákazu činnosti a vrácení řidičského průkazu z důvodu uplynutí poloviny sankce. V daném případě je na místě uvést, že řidičský průkaz by bylo možné odvolateli vrátit toliko na základě splnění podmínek pro vrácení řidičského oprávnění, tedy takové žádosti v návaznosti na upuštění od výkonu zbytku sankce zákazu činnosti nebylo možné vyhovět. Jinak řečeno, řidičský průkaz se jeho držiteli vrátí až poté, co nabude právní moci rozhodnutí o vrácení řidičského oprávnění. Tato skutečnost v daném případě nenastala.“

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dále zmínil, že s ohledem na formulaci žádosti a skutečnost, že je žalobce právně znalou osobou (doktor práv) a zároveň v minulosti prokázal odbornou způsobilost k řízení vozidla (tedy musí znát práva a povinnosti vztahující se k problematice držení řidičského oprávnění) je absurdní se domnívat, že si mohl myslet, že žádá o vrácení řidičského oprávnění. Ostatně Městský úřad Blovice ani není místně příslušným správním orgánem, který by žalobci mohl vrátit řidičské oprávnění (tím je Magistrát města Plzně). Žalovaný rovněž uvedl, že opravou napadeného rozhodnutí nebyl žalobce nikterak krácen na svých právech, neboť se nemohl domnívat, že mu bylo řidičské oprávnění vráceno, nemohl být krácen na právech, neboť tato nezískal v dobré víře.

Již z tohoto rozsáhlého odůvodnění věcné správnosti změny provedené postupem podle § 70 správního řádu, je zřejmé, že se nejednalo o opravu méně významného překlepu či zkomoleniny, o opravu na úrovni chybného data či rodného čísla nebo o opravu početní chyby či jiného srovnatelného formálního pochybení. Po provedené opravě zůstal ve výroku rozhodnutí ze dne 13.11.2013, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, text, podle něhož bylo rozhodováno „na podkladě Vaší žádosti ze dne 12.11.2013 o vrácení řidičského průkazu po uplynutí poloviny doby sankce zákazu činnosti řízení všech motorových vozidel“. Po odstranění textu „§ 102 zák. č. 361/2000 o provozu na pozemních komunikacích s odkazem na ustanovení“ však není z výroku tohoto opraveného rozhodnutí stále zřejmé, že nebylo Městským úřadem Blovice rozhodováno o vrácení řidičského průkazu. Podstatné je, o čem bylo podle obsahu rozhodnutím ze dne 13.11.2013, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, rozhodováno. Podle původního textu výroku tohoto rozhodnutí bylo rozhodováno „na podkladě Vaší žádosti ze dne 12.11.2013 o vrácení řidičského průkazu po uplynutí poloviny doby sankce zákazu činnosti řízení všech motorových vozidel“ a to tak, že Městský úřad Blovice „rozhodl ve smyslu ustanovení § 102 zák. č. 361/2000 o provozu na pozemních komunikacích s odkazem na ustanovení § 14 odst. 3 a § 92 zák. č. 200/90 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů, že Vašemu návrhu vyhovuje a od zbytku trestu zákazu činnosti se upouští.“ Z uvedeného původního textu tohoto rozhodnutí nelze učinit jednoznačný závěr, že se jednalo o „rozhodnutí týkající se návrhu na upuštění od výkonu zbytku zákazu činnosti po uplynutí jeho poloviny“, jak je uvedeno ve výroku opravného rozhodnutí ze dne 4.1.2016, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša. V takovém případě nepřipadal v úvahu postup podle § 70 správního řádu z důvodu opravy zřejmé nesprávnosti. Již proto ne, že onu zřejmou nesprávnost bylo nutno rozsáhle odůvodnit, jak to učinil žalovaný v napadeném rozhodnutí, a to skutečným obsahem žádosti žalobce ze dne 12.11.2013, místní nepřislušností Městského úřadu Blovice k rozhodování o vrácení řidičského průkazu a argumentem, že se žalobce vzhledem ke svému právnickému vzdělání a předchozímu držení řidičského průkazu nemohl

důvodně domnívat, že je rozhodováno o vrácení řidičského průkazu. Pochybení Městského úřadu Blovice při rozhodování o žádosti žalobce ze dne 12.11.2013 nemohlo být napraveno postupem podle § 70 správního řádu, tedy opravou zřejmých nesprávností. Pokud tak bylo učiněno, je tento postup v rozporu s ustanovením § 70 správního řádu a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou nezákonná.

Závěr

Žaloba je důvodná. Soud shledal napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 22.3.2016, čj. DSH/3377/16 nezákonným, proto jej zrušil podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro nezákonnost. Nezákonným shledal také rozhodnutí Městského úřadu Blovice ze dne 4.1.2016, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, proto jej rovněž zrušil podle § 78 odst. 3 s.ř.s. Současně soud vyslovil podle § 78 odst. 4 s.ř.s., že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgány jsou podle § 78 odst. 5 s.ř.s. v dalším řízení vázány právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

O zrušení rozhodnutí Městského úřadu Blovice ze dne 4.1.2016, čj. 11632/2011/D-56/SVV/Ša, byl soud oprávněn rozhodnout podle § 78 odst. 3 s.ř.s., aniž by jeho zrušení bylo v návrhu výroku rozsudku zmíněno (viz vyjádření žalovaného k žalobě, že žalobce v textu žaloby navrhuje zrušení i prvostupňového rozhodnutí a v konečném žalobním návrhu však tento požadavek vymezen není).

Náklady řízení

Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif). Zástupce žalobce, advokát, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se podle § 57 odst. 2 s.ř.s. odměna za zastupování zvyšuje o DPH vypočtenou podle zákona č. 235/2004 Sb. za použití sazby platné v době rozhodnutí soudu, tj. 21 %.

Sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu 3.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč.

Odměna advokáta sestává ze 2 úkonů právní služby, a to za jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci), jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (podání žaloby), tj. včetně paušální částky 6.800 Kč. DPH z této částky činí 1.428 Kč. Odměna advokáta činí 8.228 Kč.

K odměně advokáta bylo připočteno 3.000 Kč za zaplacený soudní poplatek podle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Náklady řízení tak činí 11.228 Kč. K plnění byla podle § 64 s.ř.s. k § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. s ohledem na technické možnosti žalovaného správního orgánu stanovena třicetidenní lhůta, platební místo bylo podle § 64 s.ř.s. k § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. stanoveno k rukám advokáta žalobce.

P o u č e n í: **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.**

V Plzni dne 28. července 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová